

РЕШЕНИЕ

№ 220

гр. Карнобат, 10.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРНОБАТ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: Тонка В. Мархолева

при участието на секретаря Петя Н. Ганчева
като разгледа докладваното от Тонка В. Мархолева Гражданско дело №
20222130100593 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 341, ал. 1 ГПК, във вр. с чл. 344, ал. 1 ГПК.

Образувано е по предявен от **Е. Х. Я.** с ЕГН *****, с адрес в *****, представлявана от адв. В. Б. И. – съдебен адресат и лице по чл. 1, ал. 2 от ЗЕУ срещу **Р. В. К.** с ЕГН *****, **Т. К. К.** с ЕГН *****, двамата с адрес в *****, иск по чл. 34 от ЗС, като от ищеца се претендира да бъдат допуснати до делба недвижими имоти, от които последната притежава 88.96 кв.м. идеални части, равняващи се на 22.87 % идеални части от имот № 0.2030, находящ се в *****, за който е образуван УПИ I, в квартал № 129 по ЗРП на гр. Карнобат, ЕКАТТЕ:36525, Община Карнобат, одобрен със Заповед № 578 от 19.10.1989 г. на Кмета на Община Карнобат, с площ съгласно скица от 389 кв.м., а съгласно акт за собственост 380 кв.м., който имот е отреден за жилищно застрояване, при съседни № 0.2031 поземлен имот на В. А. Д. и др., землищна граница, № 0.2029 поземлен имот на Д. И. Н. и др., ведно с 121.67 кв.м. идеални части равняващи се на 22.87 % идеални части от изградената в имота МАСИВНА ЖИЛИЩНА СГРАДА, с предназначение за друг вид сграда за обитаване, с РЗП 532 кв.м., състояща се от: сутерен /подземен/ етаж със застроена площ от 47.00 кв.м., съдържащ: стълбищна клетка, предверие, изба и склад, партер /приземен/ етаж със застроена площ 175 кв.м., съдържащ: стълбищна клетка, антре с вход от стълбищната клетка, лятна дневна с покрита тераса, кабинет, баня с тоалетна, килер, гараж с вход от запад и офис. също с вход от запад, с предверие и самостоятелен санитарен възел, втори /жилищен етаж/ със застроена площ от 155 кв.м.. съдържащ: стълбищна клетка, входно антре, кухня - трапезария с дневна, три спални, две бани, килер и мокро /пералня/ помещение и четири балкона и подпокривно пространство със ЗП от 155 кв.м., съдържащ: антре, два склада, две тавански стаи и баня с тоалетна, находяща се в *****. ведно с 22.87 % идеални части от общите части на сградата и 22.87 % идеални части от монтираната в сутерена котелна инсталация и бойлер, свързаните с нея слънчеви батерии, монтирани на покрива, изпълнената тръбна мрежа и панелни радиатори.

В **исковата молба** се твърди, че ищцата е придобила посочените идеални части от недвижимия имот и сградата въз основа на проведена публична продан за парично

задължение на ответника Т. К. К., като същата е обявена за купувач, съгласно протокол от 29.06.2021 г. от проведена публична продажба на ЧСИ Таня Маджарова с рег. № 803 на КЧСИ по изп. дело № 20138030400972. Сочи, че останалите идеални части, извън собствените на ищцата се притежават от Р. В. К. и Т. К. К. в режим на СИО. Моли да бъде допуснат имота до делба, като впоследствие бъде изнесен на публична продажба. Релевира особено искане на осн. чл. 344, ал. 2 ГПК за постановяване на привременна мярка като се постанови Р. В. К. и Т. К. К. да заплащат, в режим на солидарност на ищцата сумата в размер на 120 лева месечно, за лишаването ѝ от ползването от нея на собствените ѝ идеални части от процесния недвижим имот, считано от датата на влизане в сила на решението по допускане на съдебната делба до окончателното ѝ извършване. Впоследствие особеното искане е оттеглено. Прилага писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Ответниците Р. и Т. К.и са депозирали в срок **отговор на исковата молба**, с който заемат становище за неоснователност на иска, тъй като ищцата не била придобила имотите на годно правно основание, тъй като последните съставлявали еднолична собственост на Р. В. К.. Представят Брачен договор от 24.04.2015 г., сключен между ответниците, с нотариална заверка на подписите и съдържанието, вписан в АВп, според който процесният имот бил еднолична собственост на Р. К. и Т. К. не притежавал вещни права върху него. Поради това считат Постановлението за възлагане на НИ, изд. по изп. дело 972 от 2013 г. по описа на ЧСИ Таня Маджарова за нищожно. Последното не съдържало и дата на издаване. На основание чл. 212 от ГПК предявяват изричен инцидентен установителен иск против ищцата Е. А., като молят съда да приеме за установено, че постановлението за възлагане по изп. дело 20138030400972 по описа на ЧСИ Таня Маджарова е нищожно, както и да обезсили същото на така посоченото основание. Производството по приетия за разглеждане ИУИ е било прекратено с определение №69 от 31.01.2023 г. , потвърдено с определение 778 от 16.03.2023 г. по в.ч.гр.д. №399 от 2023 г.на БОС и с определение №2240 от 19.07.2023 г. по ч.гр.д. №2237/2023 г.на ВКС. За фактологическа яснота посочват и че са депозирали сигнал до главния прокурор и Окръжна прокуратура – Бургас относно допуснати незаконосъобразни действия по изп. дело №972 на ЧСИ Таня Маджарова. В тази връзка се твърди, че с Решение №IV-35 от 18.01.2018 г. по в.гр.д. №1703 от 2017 г. на БОС било отменено като незаконосъобразно насочването на изпълнението срещу несеквестрируемо имущество чрез извършване на опис от 20.01.2016 г. и изнасяне на публична продажба с обявление от 26.07.2017 г. Въпреки отмяната на тези действия, способът бил повторен с протокол за оглед от 28.07.2020 г., изнасяне на публична продажба и обявяване на купувач отново вискателя Е. А.. Подробно описва съдържанието на описаните в сигналите до прокуратурата незаконосъобразни действия на ЧСИ. Представя писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

*Съдът, след съобразяване на твърденията, доводите и възразенията на страните и преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено от **фактически и правна** страна следното:*

Предявеният иск намира правното си основание в чл.34, ал.1 ЗС и има за свой предмет и крайна цел прекратяването на съсобствеността между съделителите – страни в производството. Във фазата по допускане на съдебната делба съгласно чл.344, ал.1 ГПК съдът решава въпросите между кои лица за кои имоти и при какви квоти ще се извърши делбата. Разглеждането им е предпоставено от извод за съсобственост между страните на въведеното от тях основание – в случая, с оглед твърденията на ищеца – от проведена публична продажба и възлагане нему на секвестрируема част от имота.

Съдът е сезиран с конститутивна претенция за допускане до делба на съсобствени между ищеца и ответниците и недвижими вещи съгл. чл. 34 от ЗС вр. с чл. 341 и сл. от ГПК, с цел да се определи между кои лица, за кои имоти /вещи/ и при какви квоти следва да се ликвидира съсобствеността.

Безспорно е установено по делото, че с нотариален акт №101 от 26.02.1997 г., том I, д. № 291/1997 г. на съдия при Карнобатския районен съд (л. 93) Р. К. е закупила процесното дворно място, заедно с построената в него жилищна сграда от две стаи и салон и останалите подобрения в имота, за сумата от 329 000 лв. Покупката е извършена по време на брака на ищцата с ответника Т. К., сключен на 16.05.1965 г. (л. 62). В периода от 2003 г. до 2009 г. в дворното място е извършено строителство на процесната нова жилищна сграда. Страните не спорят, а и от приложеното по делото Постановление за възлагане на недвижим имот изх. №35187 от 18.10.2021 г. по изп. дело №20138030400972 от 2013 г. на ЧСИ Тания Маджарова се установява, че изп. дело е било образувано изначално по Изпълнителен лист издаден на 02.04.2013 г. от БОС на основание съдебно решение по гражданско дело № 170 от 2007 г. на БОС, по молба на ищцата срещу Т. К. К..

В представения по делото брачен договор от 24.04.2015 г., подписан с нотариална заверка на 24.04.2015 г. и вписан на същата дата в Службата по вписвания – гр. Карнобат (л. 41-42 вкл.) съпрузите се споразумели, че имотът е еднолична собственост на ищцата. Договорът има действие от датата на подписването му и съгласно чл. 40, ал. 2 СК, не може да засегне права на трети лица, придобити преди това, което означава, че споразумението по процесния брачен договор е непротивопоставимо на вискателя по изпълнителното дело (настоя ищец) по което е наложена възбрана, вписана преди брачния договор.

По делото е представено Решение № 35 от 18.01.2018 г. на ОС - Бургас по в. гр. д. № 1703/2017 г., от мотивите на което е видно, че принудителното изпълнение е насочено срещу процесния имот, който представлявал единствено жилище на длъжника, видно от извършените справки по изп. дело, както и че ЧСИ законосъобразно е проверил секвестрируемостта на процения имот, като е назначил оценителна експертиза, която след извършен оглед в жилището да изчисли несеквестрируемата жилищната площ. От друга страна обаче в експертното изследване липсвала подробна обосновка, въз основа на която вещото лице е достигнало до извода за секвестрируемост на посочените от него идеални части от жилищната сграда, изразяваща се в конкретното посочване на вида и квадратурата на помещенията, които приема за формиращи жилищната площ по смисъла на Наредбата за жилищните нужди на длъжника и членовете на неговото семейство, приета с ПМС № 31/15.02.2008 г., в сила от 01.03.2008 г. и не били изложени и конкретни съображения отн. възможността за самостоятелно им използване без значителни преустройства и без неудобства по-големи от обикновените. Поради това съдът отменил извършването на опис на 20.01.2016 г., изнасяне на публична продажба с Обявление с изх.№ 22235/26.07.2017 г. и обявяване за купувач на Е. Я. с Протокол с изх.№ 243/05.09.2017 г. по изп.д.№ 972.

Междувременно с Решение №238 от 27.06.2018 г. по гр.д. №1889 от 2015 г. на БОС по иск по чл. 440 от ГПК, предявен от Р. К. срещу Т. К. и Е. Я. било прието, че поради пълна трансформация на лични средства и липса на принос от ответника Т. К., имотът, срещу който е насочено прин. изпълнение, не е негова собственост, тъй като не е станал съпругеска имуществена общност. С Решение № 78 от 6.12.2018 г. на БАС по в. гр. д. № 312/2018 г., недопуснато до касационно обжалване с Определение №451 от 07.11.2019 г. по гр.д. №1598 от 2019 г. на ВКС, решението на БОС било отменено и наместо него било прието за установено, че 1/2 идеална част от дворното място и постройката са собствени на Т. К. поради липса на доказана трансформация на лични средства от страна на съпругата му – Р. К..

Делото било върнато на ЧСИ, като били назначени вещо лице архитект и вещо лице оценител. Видно от процесното постановление за възлагане секвестрируемата идеална част в числов израз 22.87% идеални части е изведена съгласно възложени и представени по изпълнителното дело проект за делба с вх. № 16740/27.08.2020г. и допълнително заключение към проекта с вх. №20910/10.09.2020г. на арх. Л. Л. и площообразуване с вх. №199404/28.08.2020г. и допълнително заключение с вх. № 20507/04.09.2020г. на вещо лице

3. А..

Разгласена била публична продан в период от 26.03.2021 г. до 26.04.2021 г. През времетраенето на проданта е депозирана нова жалба от Т. К. с доводи за неправилност на определената секвестрируема част от продаваните недвижими имоти. Окръжен съд Бургас в Решение № 276 от 05.08.2021 г., постановено по въззивно гражданско дело № 1143, по описа за 2021 г. отхвърлил подадената жалба като неоснователна и недоказана.

Проведена била втора публична продан в периода от 28.05.2021 г. до 28.06.2021 г., приключила с възлагане на имотите в полза на възискателя-ищец по настоящото дело с Постановление за възлагане изх. № 35187 от 18.10.2021 г., като видно от последното то е било предмет на обжалване по реда на чл. 435, ал. 3 от ГПК. С Решение № 265 от 30.03.2022 г. на ОС - Бургас по в. гр. д. № 2132/2021 г. постановлението е потвърдено и окончателно влязло в законна сила на 30.03.2022 г.

Ответниците са възразили по отношение действителността на постановлението за възлагане, съответно проведената публична продан. Следва да се има предвид, че ако възлагането не бъде обжалвано, действителността на проданта може да бъде оспорвана по исков ред само при нарушаване на чл. 379 ГПК (отм.) и при невнасяне на цената, т. е. недопустимо е обявяване недействителност на публична продан на друго основание, което обаче не изключва възможността да се предяви ревандикационен иск за имота (арг. от Решение № 153 от 12.07.2013 г. на ВКС по гр. д. № 1317/2013 г., II г. о., ГК). Публичната продан се ползва със стабилитет - иск за недействителността ѝ може да се предявява само в случаите, изрично посочени от закона - чл. 496, ал. 3 ГПК, но този стабилитет не важи за продажбата на чужд недвижим имот – действителният собственик може да защитава правата си при условията на чл. 496, ал. 2, изр. 2 ГПК. Следователно, в рамките на спор за собственост съдът не може да се произнася по действителността на влязло в сила постановление за възлагане на недвижим имот и да прави преценка за допуснати нарушения на закона при извършването на публичната продан. Вещният ефект на влязлото в сила и неоспорено по исков ред постановление за възлагане може да бъде отречен, ако се установи, че длъжникът не е бил собственик на имота.

В конкретният случай, не могат да се претендират собственически права в производство по делба на недвижим имот, тъй като факта на съсобственост между ищцата и длъжника по изпълнителното дело е следвало да бъде установен по предвиден специален ред, чрез предявяване на установителен иск по реда на чл. 440, ал. 1 ГПК, което междувпрочем е сторено и искът е бил отхвърлен. Безспорно в случая е, че правото на собственост чрез възлагане на имота в изпълнителното производство се придобива от деня на постановлението за възлагане, съответно от деня на решението на съда по чл. 435 от ГПК. Възлагането е извършено с едностранен властнически акт на съдия-изпълнител в качеството му на орган, осъществяващ възложени му от държавата функции, поради което последиците на възлагането могат евентуално да отпаднат едва с факта на отмяна действията на съдия-изпълнителя или при постановено съдебно решение след проведено исково производство по реда на чл. 440, ал. 1 ГПК. Това налага единствено възможния извод, че в рамките на спор за делба, съдът не може да се произнася по редовността на влязло в сила постановление за възлагане на недвижим имот и да прави преценка за допуснати нарушения на закона при извършването на публичната продан. Разпоредбата на закона по отношение съдебния контрол върху възлагателните постановления /чл. 496, ал. 3 ГПК/ е изрична и недвусмислено установява възможност за оспорването им по исков ред само при нарушаване на чл. 490 ГПК и при невнасяне на цената. Недопустимо е обявяване недействителността на публичната продан на друго основание, извън посочените (арг. от решение № 47 от 04.03.2015 г. по гр. д. № 5995/2014 г. на I-во г. о., решение № 124 от 05.04.2012 г. по гр. д. № 905/2011 г. на I-во г. о., решение № 47 от 20.04.2015 г. по гр. д. № 2775/2014 г. на III-то г. о., определение № 346 от 14.07.2022 г. по гр. д. № 4970/2021 г. на I-

во г. о., определение № 60629 от 20.07.2021 г. по гр. д. № 97/2021 г. на III-то г. о.).

С насочване на принудителното изпълнение по изп. дело № 972 от 2013 г. на ЧСИ с рег. №803 с район на действие ОС Бургас с длъжник - ответника Т. К. по отношение на придобитите имоти, на основание чл. 27, ал. 4 СК съпругеската имуществена общност се прекратява. С прекратяването на общността, в собственост на длъжника по изпълнителното дело - ответника Т. К. остава 1/2 ид. част от имотите, а в индивидуална собственост на ответницата Р. К. остава останалата 1/2 ид. част. По силата на постановлението за възлагане от 18.10.2021 г., влязло в сила на 30.03.2022 г., посочените секвестрируеми 88, 96 кв.м. ид.ч., равняващи се на 22, 87 % ид.ч. от имот №0.230 в гр. Карнобат, както и 121, 67 кв.м., равняващи се на 22, 87 % ид.ч. от изградената масивна жил. сграда с РЗП 532 кв.м., състояща се от подземен етаж, партер и втори жилищен етаж и подпокривно пространство, ведно с 22, 87 % ид.ч. от общите части на сградата и 22, 87% ид.ч. от изградената в сутерена котелна инсталация и бойлер, свързаните с нея слънчеви батерии, изпълнена тръбна мрежа и панелни радиатори, собственост на ответника Т. К. са преминали върху ищеца.

При така установените правнорелевантни обстоятелства следва да се допусне упражняването на предявеното потестативно право на делба с предмет – имот № 0.2030, находящ се в *****, ведно с построената върху него масивна жилищна сграда, между ищеца и ответниците при квоти 50% ид.ч. за Р. К., 27, 13 % ид.ч. за Т. К. и 22, 87 % ид.ч. за Е. Я..

По отговорността за разноски:

В съотношение с предвиденото в чл. 78 ГПК, нормата на чл. 355 ГПК е специална - всички разноски по делото, направени по повод допускането и извършването на съдебната делба (включително по повод привременните мерки по чл. 344, ал. 2 от ГПК), се заплащат от страните съобразно стойността на дяловете им, а направените по повод присъединените иски в делбеното производство (включително по повод претенциите по сметките по чл. 346 от ГПК), се заплащат съгласно правилата на чл. 78 от ГПК, т. е. - съобразно крайния изход по съответния присъединен иск или спорно право.

Текстът на чл. 355 от ГПК е аналогичен на този по чл. 293а от ГПК (отм.), създаден през 1983 г. в съответствие със задължителните указания на ВКС в т. 9 на ППВС № 7/1973 г., че разноските по делбени дела се разпределят съобразно признатия дял в прекратената общност, когато са направени по необходимост, а когато са направени по повдигнати спорни въпроси - съобразно общите правила на чл. 64 и 65 от ГПК(отм.), респ. по чл. 78 от действащия ГПК.

В настоящия случай, от ищеца с молба от 07.09.2023 г. се претендират разноски, направени от нея по повод въведени в първа фаза на делбеното производство спорни въпроси относно принадлежността на процесните имоти към делбената маса. Това е въпросът за валидността на постановлението за възлагане, въведен чрез инцидентен установителен иск. Последният действително е бил приет за съвместно разглеждане, след което производството по него е било прекратено, като прекратителното определение е било предмет на въззивно и касационно обжалване, за сторените разноски за процесуално представителство по които, съгл. разпореждане №962 от 05.09.2023 г., е бил издаден изпълнителен лист. Следователно разноските по този спор не са дължими на ищеца съобразно общите правила на чл. 78 от ГПК, като определянето им ще зависи от стойността на дяловете, а съгласно чл.355 ГПК и при липса на присъединени за разглеждане иски в производството, не следва да бъде разпределяна отговорността за разноски, нито да бъде възлагано заплащането на държавни такси, защото те се определят от стойността на дяловете, определени с решението във фазата по извършване на делбата.

На основание чл.258, ал.1 ГПК решението подлежи на обжалване.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ДОПУСКА извършване на съдебна делба между **Е. Х. Я.** с ЕГН *****, с адрес в *****, **Р. В. К.** с ЕГН *****, **Т. К. К.** с ЕГН *****, двамата с адрес в *****, на следните недвижими имоти:

Поземлен имот № 0.2030, находящ се в *****, за който е образуван УПИ I, в квартал № 129 по ЗРП на гр. Карнобат, ЕКАТТЕ:36525, Община Карнобат, одобрен със Заповед № 578 от 19.10.1989 г. на Кмета на Община Карнобат, с площ съгласно скица от 389 кв.м., а съгласно акт за собственост 380 кв.м., който имот е отреден за жилищно застрояване, при съседни № 0.2031 поземлен имот на В. А. Д. и др., землищна граница, № 0.2029 поземлен имот на Д. И. Н. и др., ведно с изградената в имота **МАСИВНА ЖИЛИЩНА СГРАДА**, с предназначение за друг вид сграда за обитаване, с РЗП 532 кв.м., състояща се от: сутерен /подземен/ етаж със застроена площ от 47.00 кв.м., съдържащ: стълбищна клетка, предверие, изба и склад, партер /приземен/ етаж със застроена площ 175 кв.м., съдържащ: стълбищна клетка, антре с вход от стълбищната клетка, лятна дневна с покрита тераса, кабинет, баня с тоалетна, килер, гараж с вход от запад и офис. също с вход от запад, с предверие и самостоятелен санитарен възел, втори /жилищен етаж/ със застроена площ от 155 кв.м.. съдържащ: стълбищна клетка, входно антре, кухня - трапезария с дневна, три спални, две бани, килер и мокро /пералня/ помещение и четири балкона и подпокривно пространство със ЗП от 155 кв.м., съдържащ: антре, два склада, две тавански стаи и баня с тоалетна, находяща се в *****. ведно с общите части на сградата и монтираната в сутерена котелна инсталация и бойлер, свързаните с нея слънчеви батерии монтирани на покрива, изпълнената тръбна мрежа и панелни радиатори **ПРИ КВОТИ:** За Р. В. К. - 50% ид.ч., за Т. К. К. - 27, 13 % ид.ч. и за Е. Х. Я. - 22, 87 % ид.ч.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Окръжен съд Бургас в двуседмичен срок от получаване на преписи от него от страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Карнобат: _____